

ZAVIČAJ

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu
historiju

Broj 45, godina XXIII
maj, 2018. [str. 123-126]

© Monos 2018

O porijeklu i rodoslovlju familije Šestan

Zajim Šestan

Šta je čovjek ako ne zna ko je i odakle potiče? Šta je čovjek ako ne zna kome da se vrati? Ovo kratko rodoslovlje sastavljeno je kao pisani dokument koji će ostati svim budućim generacijama, da saznaju ko su i odakle potiču. Ono je sastavljeno na osnovu obavijesti i podataka prenošenih sa koljena na koljeno, od starijih mlađima, ali i raznih dokumenata, te priča koje kruže narodom. Za neke činjenice postoje čvrsti i pouzdani dokazi, dok o nekima govori samo narodno predanje.

Pojava prezimena Šestan

Prvi puta prezime Šestan se spominje u gradu Skadru, u Albaniji. Pričalo se da je u Skadar stigao neki trgovac iz daleka, gdje je proširio svoje poslovanje. Iz Skadra su Šestani dalje prešli na područje Crne Gore, te se tu nastanili.

Prva podjela među Šestanima je bila dolaskom islama na prostore Balkana, pa su tako neki ostali privrženi starom vjerovanju, dok su drugi prihvatili islam. Tako i danas nalazimo Šestana i kršćana i muslimana i raznih drugih vjeroispovijesti širom Crne Gore, Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Pojava prezimena Šestan na prostorima Gračanice

Upamćeno je da je prvi Šestan na našim prostorima, imenom **Mula Avdija**, sa svoja dva maloljetna sina Osmanom i Mujagom stigao u Gračanicu. Došao je, kako se pominje, sa prostora Sandžaka, tačnije iz Prijepolja i nastanio se u gračaničkoj mahali Čiriš.

Naziv „mula“ u tadašnje vrijeme je davan ljudima koji su bili školovani i smatrani učenim i znanim, pa je i mula Avdija vjerovatno imao završenu medresu. Zna se da je bio mujezin u tadašnjoj Šarenoj džamiji.

Rastom dvojice sinova, **Osmana i Mujage**, porodica Šestan je otvorila dućan u Gračanici i počela se baviti trgovinom. Oženili su se dvjema sestrama iz Žepča, sa djevojačkim prezimenom Maglić. Osman se oženio jednom od sestara po imenu Tifa, a Mujaga drugom sestrom Nesibom.

Kako su se bavili trgovinom, desilo se da su se zadužili pa im je imanje palo „pod hipoteku“. Zbog toga su se iselili u obližnje selo Lohinju.

Šestani u Lohinji

O tačnom vremenu naseljavanja Šestana u Lohinju nema pouzdanih podataka, ali poznato je da se to desilo još za vrijeme turske vlasti.

Nakon iseljavanja, Mula Avdija je nastavio obavljati posao mujezina u Šarenoj džamiji, sve do svoje smrti. Ostao je zapamćen njegov odlazak na konju do Gračanice i Šarene džamije na namaz. Nakon njegove smrti, sinovi su podijelili imovinu i napravili posebne kuće. Od njih potiče zaoseok u Lohinji Šestani. Obojica su imali po jedan mlin na vodu. Na mjestu jednog od mlinova i danas postoji vodenica.

Mujaga je imao sina Ahmeta i kćerku Nazu. Spominje se da je jednog dana pošao na konju u Žepče u posjetu ženinoj porodici. Negdje kod Doboja, rijeka Bosna je izlila iz korita Pokušao je da je pređe i tu se utopio. Kod Doboja se i danas nalazi njegov mezar.

Sin Mujage *Ahmet* je bio oženjen iz Gračanice hanumom Bravićkom. Ahmet je imao veliko imanje, imao je svoje kmete i bio je vlasnik Šarenog hana (prenočišta) u Pribavi. Prvi je viđen u Gračanici da je uvezao konje u fijaker i po tome je ostao poznat. Imao je sina Pašu i kćerku Nesibu. Kćerka Nesiba se udala u Gradačac za Omeragića. Ahmet je umro za vrijeme stare Jugoslavije.

Ahmetov sin *Pašo* je imao četiri sina i četiri kćerke; od sinova: najstarijeg Muharema, Bahtu, Ahmeta i Hajra, te kćerke: Timu, Nesibu, Ravku i Hasniju.

Osman je imao osam sinova.

Interesantan podatak je da su Osmanovi sinovi krajem turske vladavine oteli mladu djevojku na njivama između Vranovića i Sokola, iz svatova. Djevojka je bila obećana jednom od sinova, Mustafi, ali je prekršila svoju riječ. Došla im vijest da se ona udaje iz Sokola u Vranoviće. Braća su se pripremila i izašla pred svatove. Na njivama su imali boj i uspjeli su oteti djevojku i odvesti je kući. Kako je djevojka bila maloljetna i kako je došla mimo svoje volje, roditelji su tražili od kadije da se ona vrati. Došle su zaptije, tadašnja policija, i vratili djevojku. Osmorica braće su za kaznu povezani i privedeni u zatvor. Prema šerijatskim propisima, nisu smjeli oteti maloljetnu djevojku i narušiti njen ugled. Kadija ih je osudio na smrt strijeljanjem. No, otac Osman je bio imućan, te je isplatio krvarinu (otkupninu).

Najstariji sin Osmana *Mustafa* umro je kao neženja.

Drugi sin *Ibrahim* je pohađao Gračančku medresu; umro je kao softa (učenic medrese).

Treći sin *Mehmed* je bio oženjen iz Moranjaka, Zahirović Hankom. Bio je mlinar, imao je dva sina i tri kćerke: Husjena i Halila, te Nazu, Hafizu i Hasibu.

Četvrti je bio *Hasan*, oženjen iz Sladne, hanumom Škahićkom. Sa njom je imao jednog sina, Adema. Adem je bio oženjen iz Babića, hanumom Sarajlićkom, sa kojom je imao sinove Mustafu i Mehmeda, te kćeri Tifu, Hanifu i Havu. Bio je ranjen na Kavkazu, u Rusiji.

Peti sin *Suljo* bio je oženjen Alihodžić Fatimom iz Donje Orahovice. Bio je dobrovoljac u vojsci Hifzi-bega Đumišića iz Bijeljine, koji je sa svojom vojskom branio granice Bosne u Semberiji. Kod mjesta Rače, tukao se sa srpskom vojskom koja je htjela prodrijeti u Bosnu. Kada je Hifzi-beg poginuo iz zasjede, njegova vojska se raspala. Suljin samokres iz tog vremena čuva se danas u Zavičajnoj muzejskoj zbirci u Gračanici. Suljo je inače bio

prvi austro-ugarski vojnik na ovim prostorima. Kao iskusan vojnik, unaprijeđen je u prvog oficira. Umro je 1910. godine. Njegovi su potomci: kćerke Sabiha i Aziza, te sinovi Ibrahim, Emin, Salko i Osmo.

Emin i Ibrahim su poginuli 1916. godine u Rusiji tokom Prvog Svjetskog rata, kao neženje. Osmo je umro kod kuće kao mlad i neženja. Salko je bio jedini nasljednik od muške djece. Bio je zemljoradnik. Vojsku je služio za vrijeme stare Jugoslavije u Trebinju. Kćerka Sabiha se udala u Gračanicu za tadašnjeg zemljoposjednika Rašida Đulića.

Šesti sin Osmana je bio *Omer*. Umro je kao neženja.

Sedmi sin je *Ramo*. Spominje se da je bio mlinar, veseljak i da je svirao šargiju. Umro je kao neženja u mlinu.

Osmi sin je *Abdullah*, najmlađi sin Osmana. Završio je gračaničku medresu, koju je naslijedio nakon smrti brata Ibrahima (drugog Osmanovog sina). Završio je medresu 1314. hidžretske godine (1892./1893.). Te iste godine je upisao hafizluk koji je i završio. Bio je poznavalac perzijskog i arapskog pisma, te "bosančice". Ženio se dva puta. Prvi

put je oženio hanumu Abidu iz poznate porodice Halidović iz Pribave. Sa njom je imao sina Abdulhalima. Drugi puta, nakon što je ostao udovac, oženio se iz Lukavice, sa hanumom Dilbom. Sa njom je imao sinove Omera, Galiba (umro od tifusa u Drugom svjetskom ratu) i Kadira (umro od tifusa kod kuće), te kćeri Sabihu, Rahimu i Safiju. Hafiz je umro 1948. godine u 73. godini života. Bio je vrstan učenjak i mualim, koji je podučavao djecu i širio vjeru.

Otac Osman je umro 1320. hidžretske godine (oko 1898. godine).

Porodično stablo Šestana

Porodično stablo je izvedeno za potomke Šestana vezanih usko za područje Donje Lohinje. Neki živi članovi familije u ovom stablu su propušteni, zbog same njegove veličine. Budućim generacijama ostavljam u emanet da ga nastave. Autor stabla je Zajim Šestan, a obradio ga je Muhamed Tubić. Ukoliko neke informacije poznajete kao drugačije, ovom prilikom vas pozivam da me o tome obavijestite.